

USNESENÍ

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Ludmily Valentové a soudců JUDr. Jakuba Camrdy, Ph.D. a JUDr. Lenky Matyášové, Ph.D. v právní věci žalobce: **BARTH – media, a. s.**, se sídlem Hůrka 1798, Pardubice, zast. JUDr. Michalem Tintěrou, CSc., advokátem se sídlem Pražská 532, Mělník, proti žalovanému: **Magistrát města Pardubic**, se sídlem Pernštýnské nám. 1, Pardubice, v řízení o kasační stížnosti žalobce proti rozsudku Krajského soudu v Hradci Králové – pobočka v Pardubicích ze dne 27. 1. 2009, č. j. 52 Ca 48/2008 - 32, o návrhu žalobce na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti,

t a k t o :

Kasační stížnosti **se** odkladný účinek **nepřiznává**.

O d ů v o d n ě n í :

Krajský soud v Hradci Králové – pobočka v Pardubicích výše označeným rozsudkem zamítl žalobu, již žalobce brojl proti rozhodnutí žalovaného ze dne 10. 9. 2008, č. j. OD-Řa-419/08, ve věci zamítnutí žádosti žalobce o povolení zvláštního užívání místní komunikace pro umístění dvou kusů reklamního zařízení o rozměrech 1 x 7 m na mostní konstrukci M 707 nadjezdu do Rosic nad Labem (ulice gen. Svobody, Pardubice).

Proti tomuto rozsudku krajského soudu podal žalobce (stěžovatel) dne 10. 2. 2009 kasační stížnost, v níž současně požádal, aby Nejvyšší správní soud přiznal kasační stížnosti odkladný účinek. Žádost přitom odůvodnil tím, že výkon rozsudku napadeného kasační stížností by za dané situace vedl k nenahraditelné újmě stěžovatele spočívající zejména v povinnosti předmětná reklamní zařízení odstranit a zaplatit penále za nedodržení smluvních podmínek (reklamní zařízení jsou na základě nájemní smlouvy provozována jinou osobou). Žalovaný s k návrhu na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti nevyjádřil.

Podle § 107 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní (s. ř. s.) nemá kasační stížnost odkladný účinek; Nejvyšší správní soud jej však na návrh stěžovatele přizná, jsou-li k tomu splněny zákonné předpoklady. Ty definuje pro odkladný účinek žaloby i kasační stížnosti § 73 odst. 2 s. ř. s., podle něhož je k přiznání odkladného účinku třeba, aby výkon nebo jiné právní následky rozhodnutí znamenaly pro stěžovatele (resp. žalobce) nenahraditelnou újmu a zároveň přiznání odkladného účinku se nesmí dotknout nepřiměřeným způsobem nabytých práv třetích osob a nesmí být v rozporu s veřejným

zájmem. Od stěžovatele, který žádá o přiznání odkladného účinku, se tedy očekává v první řadě tvrzení o tom, že mu v důsledku napadeného rozhodnutí vznikne nenahraditelná újma, a vysvětlení, v čem spočívá tato újma a její nenahraditelnost. Stěžovatel však svůj návrh odůvodnil pouze uvedeným tvrzením, aniž by vznik nenahraditelné újmy doložil.

Vylíčení podstatných skutečností o této nenahraditelné újmě musí svědčit o tom, že negativní následek, jehož se stěžovatel v souvislosti s napadeným rozsudkem krajského soudu obává, by pro něj byl zcela zásadním a nezhoditelným zásahem (například by vedl k ukončení podnikatelské činnosti stěžovatele). Takové skutečnosti však stěžovatel nepředestřel. Především je třeba říci, že negativní následky nastaly pro stěžovatele již okamžikem, kdy nabylo právní moci rozhodnutí žalovaného (navíc povinnost odstranit zmíněná reklamní zařízení vznikla stěžovateli již před právní mocí rozhodnutí žalovaného, a to uplynutím doby, na níž se vztahovalo předešlé povolení silničního správního úřadu, tj. jak vyplývá ze správního spisu, dne 26. 5. 2008), přičemž žaloba proti rozhodnutí správního orgánu obecně nemá (až na zákonem stanovené výjimky) odkladný účinek (§ 73 odst. 1 s. ř. s.) a stěžovatel přiznání odkladného účinku žalobě nenavrhl, krajský soud o něm tudíž nerozhodoval. Nejvyšší správní soud by přesto za výjimečných okolností mohl vztáhnout odkladný účinek kasační stížnosti nejen na kasační stížnosti napadený rozsudek krajského soudu, ale i na žalobou napadené rozhodnutí správního orgánu (viz usnesení Nejvyššího správního soudu ze dne 6. 12. 2005, č. j. 2 Afs 77/2005 - 96, publikované pod č. 786/2006 Sb. NSS), v daném případě však pro takový krok neshledal jakýkoliv důvod. Stěžovatelem uváděné nepříznivé následky zamítnutí jeho žádosti o povolení zvláštního užívání pozemní komunikace nelze kvalitativně podřadit pod pojem nenahraditelná újma dle § 73 odst. 2 s. ř. s. Možnost závažného ohrožení své existence či podnikatelské činnosti stěžovatel netvrdil ani neposkytl např. jakékoli relevantní ekonomické údaje o stavu svého hospodaření a případném dopadu zaplacení penále či odstranění reklamních zařízení na podnikání. Navíc, jak již bylo naznačeno, ani případné přiznání odkladného účinku přímo vůči žalobou napadenému zamítavému rozhodnutí žalovaného by nemohlo nic změnit na povinnosti stěžovatele odstranit daná reklamní zařízení, která, pokud jsou nadále umístěna na pozemní komunikaci, jak vyplývá z tvrzení stěžovatele, jsou takto v současné době umístěna bez povolení zvláštního užívání dané komunikace příslušným silničním správním úřadem.

Nejvyššímu správnímu soudu nezbývá za této situace než konstatovat, že v návrhu na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti podané stěžovatelem proti rozsudku krajského soudu neuvedl stěžovatel žádné konkrétní skutečnosti, z nichž by bylo možné splnění podmínek pro přiznání odkladného účinku dovodit; proto Nejvyšší správní soud dle § 107 ve spojení s § 73 odst. 2 s. ř. s. odkladný účinek kasační stížnosti nepřiznal. Tím Nejvyšší správní soud žádným způsobem nepředjímá své budoucí rozhodnutí o věci samé.

P o u č e n í : Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 8. dubna 2009

č. j. 5 As 15/2009 - 60

JUDr. Ludmila Valentová
předsedkyně senátu